

ПРОТОКОЛ

№ 407

гр. Варна, 23.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стоян К. Попов

при участието на секретаря Дебора Н. Иванова
и прокурора Р. Б. Л.

Сложи за разглеждане докладваното от Стоян К. Попов Административно наказателно дело № 20223100200377 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Обвиняемият М. Д. М., редовно призован, явява се лично и с адв. А.Ж., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Ж.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към снемане самоличността на обвиняемия:

М. Д. М. – роден на ..... г. в гр. Дулово, живущ в гр. Варна, ул. „.....4, български гражданин, с висше образование, женен, работи, неосъждан, ЕГН *****.

На основание чл.272, ал.4 от НПК председателят на състава извърши проверка и констатира, че преписите и съобщенията по чл.254 и чл.255 от НПК са връчени в срок.

Председателят разясни на страните правото им на отводи по чл.274 от НПК.

Нови искания на основание чл.275 от НПК не се направиха.

СЪДЪТ намира, че са изпълнени разпоредбите на чл.272 и чл.274 от НПК, поради

което и

О П Р Е Д Е Л И :
ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ
ДОКЛАДВА ПОСТАНОВЛЕНИЕТО

Обв. М.: Разбирам обвинението. Не желая да давам обяснения.

Прокурорът: Нямам искания по доказателствата. Моля да дадете ход на съдебните прения.

Адв. Ж.: Нямам искания по доказателствата. Моля да дадете ход на съдебните прения.

На основание чл. 283 от НПК се прочитат протоколите и писмените документи, съдържащи се към делото, които имат отношение към обстоятелствата по делото.

На основание чл. 291 от НПК, председателят на състава ОБЯВИ
ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Прокурорът: Поддържам внесеното предложение по отношение на М. Д. М. – да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание по реда на чл.78а за деяние, квалифицирано по чл.258, ал.1 от НК. От събраните в рамките на ДП доказателства, приобщени по надлежния ред към съдебния процес, е безспорно и категорично установено, че г-н М. е осуетил действията на орган по приходите – публичния изпълнител при ТД на НАП – Варна К. А.. Фактически той, легитимирайки се като салонен управител в заведението, в което се е извършвала проверка, е иззел установените парични средства, извел е нов междинен отчет със стойност 0 на наличните пари и е отказал да предаде сумата от 4325,8 лв. на публичния изпълнител. С това деяние считам, че той е осъществил състава на престъпление по чл.258, ал.1 от НК.

Доколкото не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда чл.78а, доколкото деянието няма съставомерни имуществени последици и доколкото то е наказуемо с наказание „Лишаване от свобода“ до 3 год., както и с глоба, считам, че са налице основанията на чл.78а от НК и Ви моля съобразно Вашите правомощия по чл.375 и следващите от НПК, да приложите тази норма и да наложите административно наказание на М.М..

Адв. Ж.: Първо ще започна моята пледоария с недоказаност на обвинението. Считам, че са допуснати и съществени процесуални нарушения, които нарушават правото на защита,

като досежно недоказаността на обвинението:

На първо място, за да бъде извършено от субективна страна престъплението по чл.258, ал.1 от НК, в съзнанието на обвиняемия следва да е наличен факта, че пречи на публичен изпълнител да изпълни своите задължения по служба, да наложи заповед върху парични средства. От разпитите на свидетелите Н.И.Д. – л.23 от ДП, служител на ТД на НАП и на неговия колега – свид. М. Д.в Д.в, л.24 и л.131 от ДП, които са инспектори по приходите, които са били заедно с основния свидетел К. А., не се установява същата да се е легитимирила като публичен изпълнител. Нещо по-съществено: от разпита на основния свидетел – К. А., л.31 от ДП, няма данни тя да се е легитимирила като публичен изпълнител. От този разпит се установява, че е служител на ТД на НАП, офис Русе, а не както е посочено в постановлението на ВОП, че тя е служител на ТД на НАП – Добрич. Най-същественото: в този разпит на основния свидетел няма дата, на която са се случили събитията.

От материалите по ДП се установява, че са извършени неколкостранни проверки на обекта: 17.08.2018 г., 18.08.2018 г., 20.08.2018 г., а инкриминираната проверка е на дата 04.08.2018 г. В този разпит на основния свидетел на обвинението не могат да се установят фактите и обстоятелствата, които тя релевира на коя дата са се случили. За това считам, че обвинението не е доказано по категоричен и безспорен начин.

Тъй като отдавна работя с моя подзащитен, аз съм го уведомил, че правомощия да налагат заповед върху парични средства имат само лицата, които са на длъжност „публичен изпълнител“, но инспекторите по приходите нямат такива правомощия и не могат да изземват касова наличност от обект като обезпечителна мярка. За това считам, че в тази си част обвинението не е доказано.

На следващо място считам, че са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като в постановлението на ВОП се казва, че „осъществи от субективна и обективна страна състава на престъпление по чл.258, ал.1 от НК, като на 04.08.2018 г. в гр. Варна, по време на извършена проверка от К. А. – публичен изпълнител при ТД на НАП – Добрич, противозаконно е попречил на този орган по приходите да изпълни своето законово си задължение – да наложи заповед на парични средства във връзка с правомощията си по чл.204 и чл.233 от ДОПК, като взел сума от 4325,85 лв. от касата на бистро „Алба“, стопанисвано от „Мегамак“ и отказал да я предаде на публичния изпълнител“ – в този смисъл считам, че моят доверител не може да разбере обвинението, което му е предявено, в няколко аспекта: 1. Какво качество има К. А., която е следвало да наложи заповед на паричните средства? – орган по приходите или публичен изпълнител. Както ДОПК, така и специалния закон правят разграничение на двете фигури. В това постановление на ВОП се казва, че моят подзащитен е попречил на свид. А. да изпълни своите правомощия по чл.204 и чл.233. Да се фокусираме на правомощията по чл.204 – това е заповед върху парични средства, че налагането на заповед върху парични средства се извършва чрез описването и изземването и внасянето по сметка на публичния изпълнител, но следващия член, който е цитиран като правомощие – чл.233 касае изпълнение върху вещи. Ако вземането не е било обезпечено или вещта не е била

описа, изпълнението се извършва чрез опис. След като от материалите по делото се установява, че става въпрос за парични средства, в това постановление на ВОП е следвало да се цитират правомощията по чл.204 и чл.232 от ДОПК, а не чл.233, което касае изпълнение върху вещи, тъй като правомощията на публичния изпълнител досежно когато става въпрос за парични средства са по чл.204 и чл.232 – изпълнение в/у ценни книжа, вземане по изпълнителни листове и парични средства. Т.е. в постановлението си ВОП е неправилно направила квалификацията на правомощията на публичния изпълнител, когато се касае за изземване на парични средства като е цитирала, че обвиняемият е попречил на публичния изпълнител да упражни правомощията си за изпълнение върху вещи.

В този смисъл считам, че обвинението е неправилно формулирано и е нарушено правото на защита на подзащитния ми да узнае обективната същност на обвинението. На какво точно е попречил? На публичния изпълнител да наложи заповед върху парични средства или върху вещи? Считам, че това води до невъзможност да се очертае предмета на доказване по делото и обвиняемият да разбере фактическите и правни рамки на повдигнатото обвинение, което да му позволи да организира адекватно защитата си.

Цитираните правомощия по чл.204 и чл.232, а не както неправилно е посочено в постановлението на ВОП, са правомощия на публичния изпълнител и не са правомощия на органите по приходите. Неяснотата в тази връзка рефлектира негативно върху правото на защита на обвиняемото лице, тъй като той не може да научи откъде произтича неизпълненото задължение.

Ще цитирам тълкувателно решение №2/07.10.2002 г. на общото събрание на наказателната колегия на ВКС, че главното постановление на обвинителния акт е да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване правото на защита. В този смисъл моля съда да упражни правомощията си по чл.377, ал.4, т.2 като постанови решение, с което оправдае обвиняемия.

Считам, че деянието е несъставомерно и изобщо няма никакво престъпление, като в момента ще изложа своите аргументи за тази своя защитна теза. Чл.258, ал.1 от НК: „Който противозаконно пречи на орган по приходите да изпълни свое законово задължение“ – съобразно наказателно-правната теория, това е една бланкетна диспозиция, а именно това са тези които отпращат за един, за няколко или за всички елементи на престъплението към правна норма от друг нормативен акт. Така тяхното съдържание се запълва от това на нормата, към която тя препраща. В случая препраща елемент от обективната страна на изпълнителното деяние е да се установи кой е орган по приходите. Това се установява от специалните закони: материалния закон-закон за НАП и процесуалния закон ДОПК. В материалния закон, който е закон за НАП, лимитативно са изброени що е то орган по приходите – чл.7, ал.1. Това са органите по приходите, към които бланкетната норма на чл.258 от НК препраща. Имайки предвид и ал.2, публичните изпълнители не са орган по приходите, а са орган на агенцията и трябва да се прави разграничение между орган по

приходите и публичен изпълнител.

При анализ на ДОПК установяваме, че този закон прави много добро разграничаване между двете фигури – на публичния изпълнител и на органа по приходите. Това се установява още в чл.1 ДОПК. Има ясно разграничение между двете фигури. В чл.12, ал.1,2 и 3 са регламентирани правомощията на органите по приходите. В ал.4 на чл.12 са регламентирани правомощията на публичния изпълнител. При една съпоставка се вижда, че двете фигури имат много различни правомощия. Легалната дефиниция за публичен изпълнител се съдържа в чл.167 от ДОПК. Очевидно ВОП не прави разлика между двете фигури, двата вида правни субекти – публичен изпълнител и орган по приходите. За това считам, че с предаването на съд на моя подзащитен, че противозаконно е попречил на орган по приходите, а той реално е попречил на публичен изпълнител, който е съвсем друго лице, ВОП е направила недопустимо разширително тълкуване на наказателния закон и е вкарал субекти, които липсват в диспозитива на наказателната норма на чл.258. Приел е публичния изпълнител и органа по приходите за едно и също лице. Ако законодателят е искал да наложи защита на публичния изпълнител да изпълнява своите законови задължения е щял да използва техниката, която е използвал в ДОПК още в чл.1, а именно да се изброят и публичния изпълнител в чл.258 и нормата да бъде: „който противозаконно попречи на орган на приходите или на публичен изпълнител“. В този смисъл публичният изпълнител не е обект на защита. Вероятно е празнина на закона, но постановяването на решение, с което моят подзащитен бъде признат за виновен, би било незаконосъобразно, тъй като считам, че в момента, от така изложените аргументи, липсва престъпление.

Моля съда да постанови решение в смисъла на чл.378, ал.4, т.3, с което прекратява наказателното производство в предвидените от закона случаи на основание чл.24, ал.1, т.1, предл.2, защото деянието не съставлява престъпление. Ако си попречил на публичния изпълнител не е регламентирано в наказателния закон като престъпление. Моят подзащитен не е попречил на инспектор по приходите да изпълни своята проверка. Ако беше, то тогава щеше да има съставомерност на деянието. Попречил е на публичен изпълнител, въпреки че в своето съзнание не е знаел, че е публичен изпълнител, да изпълни правомощията си по чл.204 и чл.232 от ДОПК – да наложи заповед върху парични средства чрез тяхното изземване.

Поради горното моля съда да прекрати настоящото производство на основание чл.24, ал.1, т.1, предл.2 от НПК, тъй като липсва извършено престъпление. Моля съда да се произнесе по наложената на моя подзащитен мярката за неотклонение, която в момента е „Подписка“.

Прокурорът – реплика: Няма спор, че за г-н М. качеството на публичен изпълнител в лицето на К. А. е факт. Това е така, защото, както съм се произнесъл и по повод на исканията за предявяване на разследването, той е подписал протокол за извършена проверка, в който е посочено служебното й качество на публичен изпълнител. Тук влизаме в двуката и странна за мен позиция на защитата. От една страна той не знаел, защото тя не се легитимирала като такава. От друга страна той знаел, че не пречи на орган по приходите, въпреки че в съзнанието му било, че всички са органи по приходите, тъй като са се

легитимирани като данъчни служители. Видите ли ако той бил пречил на органи по приходите би бил престъпник, пък понеже бил пречил на публичен изпълнител, макар да не съзнава, че това е публичен изпълнител, той не е извършил нищо укоримо. Считам тази логика за порочна. Считам безспорно и категорично за установено, че той е знаел с кого и в какво качество коментира дори и поради обстоятелството, че ако А. не би била публичен изпълнител, а просто орган по приходите, с желанието си да отнеме оборота на заведението тя би извършила престъпление по служба, превишавайки правата си. При положение, че М. ясно е съзнавал според защитата, че данъчни служители се опитват да му вземат оборота – вършат престъпление – най-логично би било пред полицаите да каже, че вършат престъпление. Нищо такова не се е случило, защото М. ясно е съзнавал срещу кого е изправен и какво прави. Дали това е престъпление или не, ще прецените Вие и евентуално въззивната инстанция, която във всички случаи ще разгледа делото, имайки предвид срещуположните ни позиции.

Адв. Ж. – дублика: Относно протокола за извършване на проверка: основния свидетел А. не е посочена като лице, което извършва проверката. На стр.3 с малки букви е написано, че проверката е извършена в присъствието на К. А. – старши публичен изпълнител и от разпита на всички свидетели се установява, че моят подзащитен е подписал този протокол накрая, след като всичко е приключило и проверката е финализирана.

На следващо място: протоколът за изземване, който е съставила А., находящ се в т.2, л.39 от ДП, е нищожен. Липсват имена на съставителя на протокола; пише, че е съставен от публичен изпълнител на ТД НАП – Варна, офис Добрич, а от всички материали се установи, че А. е служител на ТД НАП, офис Русе, т.е. този протокол за изземване не е съставен от нея. На разпита ѝ няма дата на събитията, които тя описва.

Не желая връщане на делото. Коментирам, че постановлението е неясно написано. Изразеното от мен становище по отношение връщане делото на прокурора, както и установяване на ново фактическо положение, са в унисон с конкретното ми искане за прекратяване на делото, поради липса на престъпление или алтернативно – оправдателно решение на съда.

Обв. М. – право на лична защита: Поддържам казаното от адвоката ми. Искам само да изясня, че по време на работата си съм имал множество проверки, които през сезона в 90% от случаите са от командировани инспектори по приходите, които винаги се представят за инспектори по приходите и са придружени от полицаи. Дори в посочения случай, за който аз нямам спомен, са присъствали полицаи. Ако има някакво нарушение от страна на персонала на проверявания обект, то полицията оказва пълно съдействие на органите по приходите. Нямам спомен пред мен да са се представили публични изпълнители. Единствено знам, че на проверки са органи по приходите. Ако случайно съм извършил нещо, с което съм нарушил закона, мога да кажа, че съжалявам и назад във времето като се върна 4 години назад, мисля, че съм извадил изводите си и занапред ще имам по-ясна представа за това какво представлява закона и как да се действа спрямо него. Запознат съм от адвоката ми за правомощията на публичния изпълнител и на органите по приходите и

съм с пълното съзнание, че парични средства могат да изземат само публичните изпълнители. Във всички проверки, на които съм присъствал, не е имало публични изпълнители, а са били само органи по приходите.

СЪДЪТ на основание чл.297 от НПК дава **ПОСЛЕДНА ДУМА** на обвиняемия:

Обв. М.: Моля за справедливо решение.

Съдът след тайно съвещание се произнесе с решение, като разясни на страните срока и реда на обжалване пред Апелативен съд гр.Варна.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 14:30 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____